

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012. Цей переклад було замовлено за підтримки Трестового фонду з прав людини Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Переклад не є обов'язковим для Суду. Для додаткової інформації дивіться повний текст копірайту наприкінці цього документа.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Л'Ераблієр А.С.Б.Л. проти Бельгії [L'Erablière A.S.B.L. v. Belgium] – заява №49230/07

Рішення від 24.2.2009 [Секція II]

Стаття 6

Цивільне провадження

Пункт 1 статті 6

Права та обов'язки цивільного характеру

Позов місцевої природоохоронної асоціації не мав характер *actio popularis*: стаття 6 застосовувалася

Доступ до суду

Рішення про неприйнятність апеляційної скарги, оскільки замість викладу фактів у справі вона посилалася на оспорюване рішення: *порушення*

Факти: Заявник був неприбутковою асоціацією, що виступала на захист довкілля в регіоні Marche-Nassogne, що в основному складався з п'яти бельгійських муніципалітетів. У 2004 році один з муніципалітетів повідомив листом асоціацію-заявника, що було надано дозвіл на землеустрій для розширення місця звалища сміття. Асоціація-заявник намагалася переглянути це рішення в судовому порядку та звернулася з клопотанням про зупинення рішення. Пізніше в 2004 році *Conseil d'État* [Прим.пер. – Державна рада, найвищий орган адміністративної юстиції] відхилив клопотання про зупинення дії рішення на тій підставі, що клопотання не містило належний виклад фактів, які пояснювали б обставини спору. У рішенні 2007 року він визнав звернення асоціації щодо судового перегляду неприйнятним, оскільки воно не містило виклад фактів, що надавали б будь-яку додаткову інформацію, але просто відсилало до оспорюваного рішення. Крім того, *Conseil d'État*, у тому ж складі суддів, які приймали рішення в 2007 році, розглянув справу про дозвіл на землеустрій з того ж питання у 2001 році за процедурою термінового розгляду, а в 2005 році – по суті. У всіх трьох справах суддею-доповідачем була одна й та ж особа.

Право: Застосовність статті 6: Статут асоціації-заявника вказував, що мета її діяльності була обмежена в просторі та за змістом і полягала в захисті довкілля регіону Marche-Nassogne, що поширювався на п'ять муніципалітетів на обмеженій території. Усі співзасновники та члени органів управління асоціації-заявника проживали на території відповідних муніципалітетів і тому могли вважатися місцевими мешканцями, яких прямо стосувався проект розширення місця звалища. Розширення місткості місця звалища більше ніж на п'яту частину від його первісної місткості ймовірно вплинуло б на якість їхнього приватного життя помітним чином через щоденні незручності, які це мало викликати, що у свою чергу вплинуло б негативно на вартість їхньої власності у відповідних муніципалітетах. Причина, з якої Конвенція не дозволяла будь-якого *actio popularis*, полягала в уникненні подання до Суду справ особами, які скаржаться на просте існування закону, що застосовується до будь-якого громадянина країни, або на судові рішення, стороною якого вони не були. Проте, з огляду на обставини цієї справи та, зокрема, природу оспорюваного заходу, статус асоціації-заявника і її засновників, той факт, що мета її діяльності була обмежена в просторі та за змістом, і "загальний інтерес", який вона захищала, позов асоціації-заявника не можна було вважати *actio popularis*. Відповідно, "питання", яке піднімала асоціація-заявник, мало достатній зв'язок з "правом", на яке вона могла претендувати як юридична особа, для того, щоб стаття 6 була застосовною.

Право асоціації-заявника на доступ до суду: чи причина, наведена *Conseil d'Etat* для відхилення звернення асоціації про судовий перегляд, позбавила в дійсності цю асоціацію права на розгляд її справи по суті? У цій конкретній справі не можна сказати, що те, яким чином було подано звернення про судовий перегляд, зробило неможливим для *Conseil d'Etat*, а тим більше відповідача, ознайомитися з фактами у справі. Крім того, *Conseil d'Etat* вже мав справу з попереднім зверненням щодо дозволу на землеустрій з того ж питання, у рішенні за апеляцією на рішення на підставі термінового розгляду та в рішенні по суті, які винесли ті самі судді, що прийняли рішення, яке оскаржується. Суддя-доповідач також був тим самим у всіх трьох справах. З урахуванням цього, обмеження, застосоване до права асоціації-заявника на доступ до суду, не було пропорційним до мети гарантування юридичної визначеності та належного відправлення правосуддя.

Висновок: порушення (одноголосно).

Стаття 41 – 3000 євро в частині моральної шкоди.

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини
Цей стислий виклад рішення, підготовлений секретаріатом, не є обов'язковим для Суду.

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012.

Офіційними мовами Європейського суду з прав людини є англійська та французька мови. Цей переклад підготовлено на замовлення і за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду і Суд також не несе відповідальності за його якість. Переклад можна завантажити з електронної бази рішень (HUDOC) Європейського Суду з прав людини (<http://hudoc.echr.coe.int>) або з будь-якої іншої бази, в якій його розміщено з дозволу Суду. Копіювання тексту перекладу допускається в некомерційних цілях за умови наведення повної назви

справи, разом із вищенаведеним повідомленням про авторські права та посиланням на Цільовий фонд «Права людини». З питань, пов'язаних з наміром використати ту чи іншу частину цього перекладу в комерційних цілях, прохання звертатися за адресою publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.